

Het Belgische aandeel in de Nederlandsche schuld.

(Zie n°. 66 en 67.)

Voor Nederland vooral zochten wij de wijze van kapitalisatie, welke de heer *Druck* voorstelt, hoogst doelmstig.

België zou door de Nederlandsche regering zeer goed kunnen worden bevrijd van de overschrijving en gevolgelijk ook van de opkoop van een kapitaal Nederlandsche effekten vertegenwoordigende f5,000,000 renten.

De Nederlandsche regering zou genoeg kunnen nemen met contanten; ja, daarmede zooveel genoeg nemen, dat zij zich bij zoodanige kapitalisatie een aanzienlijk rabat zou getroosten, en wellicht tegen de contante betaling van f90,000,000 België zou willen ontslaan van de jaarlijksche betaling der vijf millioen. In het belang van Nederland echter meenen wij zoodanige operatie verwerpelijk te moeten noemen, vermits Nederland er zeer groot belang bij heeft, dat zijne staatschuld *werkelijk* werde vermindert. Had de Staatsschuld, in contanten, ten gevolge eener overeenkomst tusschen ons en België, plaats, zoo zouden die contanten wellicht in het amortisatie-syndicaat vloeijen, zonder dat de natie er iets verders van vernam. Ten gevolge van de overschrijving of kapitalisatie der effekten, ter concurrentie van 5 millioen jaarlijksche rente, moet de Nederlandsche staatschuld *werkelijk* met 5 millioen rente verminderen, en dat dit geschiede, is voor de natie, die de benoedigde gelden tot betaling van de renten der staatschuld opbrengen moet, van groot belang; het is dit eveneens voor de crediteuren van den staat, zoo wel vreemden als Nederlanders. Wij hopen, dat zoowel de groote mogendheden in het belang hunner onderdanen, die houders zijn van Nederlandsche effekten, als onze Staten-Generaal, in het belang van Nederland, dit niet uit het oog zullen verliezen, en geen genoeg zullen nemen met eene operatie, waardoor onze staatschuld niet *werkelijk* vijf millioen rente verminderd wordt.

Even nadeelig voor de genoemde partijen zouden wij het achten, indien onze regering de schuldvordering ten laste van België aan eenige bankiers verkocht, die daarbij zeker hun voordeel wel niet uit het oog zouden verliezen; en door dagbladen, ter hunner beschikking staande, eene maatregel zouden kunnen doen aanprijzen, wiens nadeelen, hoe gewigtig ook, zich niet dadelijk konden doen gevoelen.

Wierd zoodanige maatregel door onze regering aangegrepen, en het ons gezamenlijk verwonden, beide de door kleingestelde jaloezie elkander zoo zeer vijandige bladen, het ministeriele *Handelsblad* en de ministeriele *Avondbode*, zich te begeren, en op de diepe wijsheid onzer nooit volprezen regering, zoudt zij dan zeggen, terwijl uit de amortisatie-kas jaarlijks eenige millioenen werden genomen, ziet en bewondert hoe Oud-Nederlands bestuur ongekende bronnen van welvaart heeft weten te openen! Ziet het, en oordeelt nu wat er van de hatelijke oppositie en hare treurige voorspellingen te denken was! En dan zou wellicht al wat in Nederland blind-geloovig is, mede jubelen. Verscheen daarop, na een zestal jaren, het noodlottig oogenblik, barstte het lang voortspeld bankroet uit, — wel nu, goede meuschen van blind geloof, het ministeriele *Handelsblad* en de ministeriele *Avondbode* zouden met u jammeren over de *onverwachte gebeurtenissen*, waardoor de natie in onafzienbare ellende wordt gedompeld; — gij zoudt weder gerekt-geduld hooren prediken; misschien weder een' minister van buitenlandsche zaken hooren spreken van zware *beproevingen*, door de *voorzienigheid* opgelegd; hooren vragen of 'slands bestuur zich ook bestand tegen dezelve had getoond?

Men kan het niet dikwerf genoeg herhalen en niet krachtig genoeg uitspreken: Het tot dus verre gevolgde stelsel voert ons met rassche schreden eene noodlottige ontknooping te ontmoet. Sedert de maand maart laatstleden is de nationale staatschuld al weder met 8½ en 14 millioen, aan zoogenaamde losrenten, vermeerdert; de uitgifte der verdere vijf millioenen, door de wet van 22 december bepaald, en van acht millioen tot droogmaking van het Haarlemmermeer zal spoedig volgen; want hoe talmachtig ons bestuur bij zoo veel andere gelegenheden is, bij de uitgifte van nieuwe leeningen is dit niet het geval. Het cijfer der schuld-vermeerdering binnen weinig meer dan een jaar tijds zal dan 35½ millioen zijn geklommen, alle bij 5 pCt. schuld. En die hoeveelheid van rente verdient eene bijzondere oplettendheid, terwijl geen andere staat van Europa thans gelden tegen 5 pCt. of ook slechts tegen 4½ pCt. opneemt. De Nederlandsche regering, tegen vijf pCt. leeningen te zien uitschrijven, en die dan nog beneden vijf pCt. te zien geven, — dit toont, onweerspreekbaar, een van die oogenblikken, of dat het crediet van Nederland reeds diep gezonken, en de

oplossing nabij is; of dat de bewerkers der leeningen de belangen der natie op eene onverantwoordelijke wijze verwaarloogen.

Onze innige overtuiging was en is nog, dat op dien weg niet lang meer kan worden voortgegaan. Een straal van hoop scheen ons het oogenblik der afwikkeling, als biedende de gelukkige gelegenheid tot wezenlijke verbeteringen. Wij vinden met den verdienstelijken schrijver der aangehaalde brochure in zijn voorstel een middel, om ons geschokt crediet aanmerkelijk te verbeteren. Ook het lek geworden en den ondergang te ontmoet ziende vaartuig kan door gepaste maatregelen soms nog worden bewaard.

Och eene verschrikkelijke verantwoordelijkheid laden zij op zich, die deze maatregelen niet bij tijds bewerkstelligen, die schip en manschap aan het verderf overlaten, omdat zij middel weten, in het ergste geval, hun-eigen leven en goed te redden.

TURKIJE.

Een brief uit Konstantinopel van 30 maart meldt: Er loopt een gerucht dat de graaf *v. Butenieff*, namens zijnen monarch, den sultan een leger van 32,000 man zou aangeboden hebben, in geval *Hafiz-pacha* in Syrië rukte. De sultan zou dit aanbod hebben afgeslagen. — In de werkplaatsen der artillerie wordt hier de nacht gearbeitet. (*Allg. Zeit.*)

DUITSCHLAND.

Het Duitse tijdschrift *Rosen* behelst een scherpe kritiek van den vialist *Prume*, die met de volgende woorden eindigt: „Reuenen wij nu de eigenschappen van den heer *Prume*, zoo zal men spoedig zien, dat hij niet alleen geen toonkunstenaar van den eersten rang is, maar het ook nooit zal worden; dewijl hij, in plaats van zich het hoogste en waardigste in de kunst tot taak te stellen, zijne kracht, alvorens zij nog rijpheid bereiken kon, aan flikkerende *firlefanz* en ijdele effect-najagingen verkwistte. Als compositie staat de heer *Prume* beneden de middelmatigheid. Zijne te Leipzig voorgedragene compositien zijn niets dan zaamgeraapte *lieux communs* en opgevangen phrasen, zelfs zijne hooggeroemde *Melancolie* mist alle eigenaardigheid en is niets dan eene breed gerekte romance, gelijk b. v. de heer *Panseron* die bij dozijnen schrijft. Zijn orkest-accompagnement en vooral zijne bas is echter het ellendigste dat men kan hooren, en de *walzencomponist Strauss* is, wat harmonie betreft, een *Bach*, bij hem vergeleken. — Dit is hij, die de Duitsche meening?”

Een Frankforter dagblad, van deze oordeelvelling sprekende, zegt: wij hebben veel kunstkenneren van groote achting een soortgelijk vonnis hooren vellen.

Munchen, 27 april. Gisteren avond werd *Schillers* standbeeld naar de plaats zijner bestemming, Stuttgart, vervoerd. Toen de zesspannige wagen, met het opschrift: *Friedrich von Schiller*, getooid met eene *Keijzerse* en eene *Wuertembergsche* vlag door de straten reed, geroekte menigheit iets gelijksortigs, met hetgeen men gevoelt bij de begraving van iemand, wien wij bij zijn leven eerbied en bewondering toegedragen. Zoo gaat de vereering voor den grooten doode ook op zijn standbeeld over. (*A. Z.*)

ENGLAND.

Londen, 23 april. H. M. heeft gisteren aan graaf *Sebastiani*, graaf *von Senfft* en aan den heer *Debel*, afscheids-audiëntien voor eene korte afwezigheid verleend. Graaf *Sebastiani* is daarop gisteren avond reeds naar Parijs vertrokken; de heeren *von Senfft* en *Debel* zullen morgen de reis naar Holland aannemen.

Londen, 24 april. Gisteren avond heeft lord *Elliot* de benoeming van eene commissie uitgelokt, tot het onderzoeken van de gepastheid der aanwending van affeiders op schepen, gelijk door den heer *Snow Harris* is aangeprezen en door onderscheiden officieren onzer marine met vrucht beproefd. Te aanprijzenswaardiger was die aanwending, vermits de masten der schepen door den angebragten toestel niets leden, ja versterkt werden.

— Signora *Grisi*, die, volgens den *Morning Post*, het haar kort voor haar vertrek uit Parijs ontsloten juweelkistje teruggekregen heeft, is thans te Londen aangekomen, waar zij door de koninklijke opera geëngageerd is. Zij trad den 9den voor het eerst in *Bellini's* „*I Puritani*” op, als wanneer zij met *Tamburini*, *Rubini* en *Lablache* (den *gros de Naples*, gelijk hem de Londenaars noemen) hartstogtelijk toegejuicht werd.

FRANKRIJK.

Parijs, 24 april. De kamer der afgevaardigden heeft gisteren haar beraadslagingen over het voorstel des heeren *Mauguin*, betreffende de te geven ophelderingen door de verschillende staatsmannen, die de meeste

ministeriële combinatiën waren begrepen, in zoo ver ten einde gebragt, dat zij daaromtrent tot de orde van den dag is overgegaan, onder voorbehoud echter van den heer *Mauguin*, er, in geval er binnen acht dagen geen geregeld bestuur tot stand mogt gekomen zijn, alsdan nader een ontwerp van adres ter tafel te brengen, waarbij de koning zoude verzocht worden, een einde te maken aan de tegenwoordige ministeriële crisis.

Nadat de kamer tot de orde van den dag had besloten, is de zaak van de *Express*, welke reeds in het Engelsche parlement tot levendige woordenwisselingen heeft aanleiding gegeven, behandeld geworden.

De heer *Mauguin* verzocht, dat al de daartoe betrekkelijke stukken aan de kamer mogten worden medegedeeld.

De hertog de *Montebello*, minister van buitenlandsche zaken, en de heer *Tupinier*, minister van marine, verklaarden daarin niet te kunnen treden, dewijl er, ten aanzien van dit punt, geene onderhandelingen tusschen de gouvernementen van Frankrijk en Engeland hebben plaats gehad. Overigens had de Fransche regering gemeend aan het Engelsche kabinet eene nota te moeten doen overhandigen, waarbij het leedwezen over het gebeurde met de *Express* werd uitgedrukt, en tevens te kennen gegeven, dat dit niet geschied was met het oogmerk om de Engelsche vlag te beleedigen, maar alleen daaraan moest worden toegeschreven, dat de admiraal *Baudin* niet wist, dat de schadelijke pakettjes een Engelsch oorlogsvaartuig was.

Dit incident heeft geenen verderen voortgang gehad, en de kamer is gescheiden, zonder eenen dag van nadere bijeenkomst te bepalen.

BELGIE.

Brussel, 25 april. Naar men verneemt, dringt het gouvernement van de Vereenigde Staten nog altijd bij onze regering aan, ten einde vergoeding te erlangen voor de schade, tijdens het bombardement van Antwerpen aan de Amerikaansche koopwaren toegebracht, welke zich toen in het entrepôt aldaar bevonden. Men wil zelfs, dat de jongste reis herwaarts van den heer van *Buren*, zoon van den voorzitter der Vereenigde Staten, daarmede in verband staat.

Antwerpen, 25 april. De heer *Nothomb* is werkelijk in den avond van gisteren in deze stad aangekomen.

— *L'Observateur* noemt de heeren *Fallon*, vertegenwoordiger en president van den raad der mijnen; *Dujardin*, secretaris-generaal bij het ministerie van financiën; *Smits*, vertegenwoordiger en directeur van de zaken betreffende de nijverheid; *Ch. de Brouckere*, laatstelijk directeur van de Belgische bank, en *Jadot* vertegenwoordiger, als degenen, die tot de commissie zonden behooren, welke zich naar Utrecht moet begeven voor de overschrijving der kapitalen en renten en de aflevering der archieven, enz. *Le Commerce belge* vermeent, dat voor dit laatste gedeelte de generaal *Prisse*, onderchef van den generalen staf, en *Thibart*, afdeulingschef op het ministerie van financiën, naar Utrecht zonden gezonden worden.

NEDERLANDEN.

Amsterdam, 26 april. In de zaak den Amsterdam-Arnhemschen ijzeren spoorweg, bij de arrondissements-regtbank te Utrecht aanhangig, is woensdag 11., namens eenige opposanten onder Loenen en Baambrugge, door den procureur van *Hengelaar*, conclusie van eisch voorgedragen, en tevens aan den procureur van *Leeuwen*, voor den heer staatsraad gouverneur der provincie, een termijn van 8 dagen, voor de conclusie van antwoord, toegestaan; zoo dat wij de behandeling en beslissing dezer belangrijke zaak weldra te gemoet zien.

Dordrecht, 24 april. In de nabijheid dezer stad heeft wederom een brand plaats gehad, die van zulke omstandigheden is verzeld gegaan, dat dezelve de aandacht der justitie in eene hooge mate gaande gemaakt heeft. Nadat in de vorige week te Oud-Alblas een brandbrief, met bedreiging van zeker huis, op straat gevonden was, werden aldaar zondag namiddag omstreeks half vier ure op het onverwachts de bewoners van een ander, aan denzelfden eigenaar toebehoorend huis, verschrikt door het knetteren van het brandende riet eener aan dat huis palende schuur, waarvan de vlammen zoo snel voortwoedden, dat ook het huis zelve weldra in lichte laaije vlam stond, en de bewoners, uit vier huisgezinnen bestaande, nauwelijks den tijd hadden om zich met een gering gedeelte van hun huuraad te redden; een derzelve, een kuiper, heeft al zijne duigen, vaatwerk, enz. in de vlammen verloren. Van deze ongelukken was niet verzekerd. Het huis, dat door de brandbrief was bedreigd, en de goede bediening der dorpsbrandweer is gelukkig de brand niet verder gegaan, en de zeer bedreigd wordende naburige woning van den assessor *J. van Asperen* behouden gebleven, die met denoog reukten van hem hem zoo liefderijk en hulpvaardig algemeen verbanden bijstand, ook in het bergen van al het zijne. Hoe deze brand aangekomen is, is niet ontdekt, weshalve men denzelfden aan kwaadwilligheid meent te moeten toeschrijven, gelijk dan ook de justitie zich reeds met het onderzoek dier zaak bezig houdt.

Zeeland, 24 april. Het teekenen van het vredetraktaat doet in deze provincie belangrijke veranderingen te gemoet zien; na de ratificatie en uitwisseling, verwacht men de onmiddellijke ontruiming der forten Lillo

en Liefkenshoek, het intrekken voor een groot gedeelte van het eskader op de Schelde en de vermindering der militaire magt in het 4de en 5de district; het weder openen van het kanaal van Neuzen op Gend, dat aan die streken nog meerder bedrijvigheid belooft, en ofschoon de jongste bepalingen van het traktaat, voor Zeeland in het algemeen minder gunstig zijn, hoopt men echter, dat de toekomst zich moge ophelderen, en door de directe gemeenschap met België zich nog eenige handelsvoordeelen zullen opdoen.

Mengelwerk.

De schoone slaapster in het bosch.

XI.

Aan ...

ter gelegenheid van het conflict, opgeworpen in het geschil over de regtmagt der Heemraden.

Une cour monte sur le siège; ses magistrats y paraissent revêtus des ornemens de leur magistrature, et tout à coup un préfet, se disant instruit par la notoriété publique, dicte à un commis un arrêté de conflit, et sur la notification de cette espèce de firman, il faut quitter l'audience et suspendre le cours de la justice!

Wanneer toch zult gij, mijn dierbaarste vriend, mijn alter *Ego*, gehoor geven aan de rede, niet aan de rede zoo als uw begrip die verstaat, maar zoo als de maatschappij, welke is, bij overeenkomst deszelve heeft daargesteld? Ongelukkig man! Waartoe met onvermoeide zorg nagegaan wat de wetgever had bepaald en ten regel gesteld? Waartoe zoo nauwgezet al het voor en al het tegen van een stelsel gewogen, alvorens eene keuze te doen? Beter, dan dat alles, is de kuiperij; beter het zich plooijen en wringen naar de meening, die van de magthebbenden affaalt! Arme man, gij meendet dat de stem der waarheid voldoende was, om de waarheid te doen zegevieren! gij meendet dat wanneer alle drogrédenen waren wederlegd, als leugens aan den dag waren gebragt, zonder verdere hulp, alleen het licht kracht genoeg had, om door te dringen: — armzalige verblindung!

Gij hebt gezegd aan hen, die bij dwaling eene magt aan zich hadden getrokken, welke zij onbekwaam waren uit te oefenen: verheft u boven u zelve, en werpt van u af een wapen, dat slechts trefft om onrecht te doen, verdacht en onmagtig te, om het goede te verdedigen; — hebt gij een oogenblik er aan kunnen denken, dat dergelijke woorden ingang konden vinden? Beter is het tegen den sperwer te zeggen: misleid niet door uw schijnbaar onschuldig gefladder het weerloos gevogelte, waarop gij als een bliksemstraal nederstort, dan aan den mensch: ontdoe u van een gedeelte van uw gezag; beter is het aan den tijger te zeggen: laat af van uwe prooi, dan aan den mensch: vertreed uwen mede-mensch niet. — Maar gij steundet er ook niet op, dat uwe rede ingang zoude vinden; gij ziedet: er zijn anderen bij wien ik klagen kan, wanneer zij gebruik van hunne magt zullen hebben gemaakt, en gij deedt het, en men noemde het wel overlegd, ofschoon het niet vernuftig was, maar slechts de eenige weg die voor u openstond, de weg der waarheid.

Gij riept te hulp de openbaarheid en de drukpers, en driemaal deedt gij de schaal der gerechtigheid naar uwe zijde overhellen, driemaal wees zij de nitvlugten en tegenstrijdige drogrédenen van het gezag af, dat zich zonder roeping en zonder kennis in haar heiligdom wilde dringen! Nog eens moest zij nitspraak doen en het licht had eene nieuwe zegepraal over de duisternis behaald; — maar daar vertoont zich eene ijzeren hand en ontdukt aan de gerechtigheid haar zwaard en hare schalen, en zegt: gij zult niet wegen en uwe evenaar zal niet aanwijzen aan welke zijde de waarheid ligt. — En wie zal nu nitspraak doen? wie zal, hetzelve gij hebt geschreven, onbevooroordeeld overwegen? wie zal u volgen in de opsporing der instellingen welke vroeger bestonden, en eenen stap van wetten en besluiten doorsnuffelen? wie de tegenstrijdigheden ontkennen, waarin men bij de verdediging van den leugen is vervallend? — want zult gij het weten.

NAPOLÉON, die met den *Indice* van zijn medgezellen vele koningen van Europa had, behagte ook den firman des conflicts, maar hij had naast de gewone gewetensdoekte gerechtigheid eene andere geplaatst, zekere niet buiten zijnen invloed, maar welke toch hooren en weder hooren moest; waarbij verdedigers waren toegelaten, die kennis namen van hetgeen werd voorgebragt en dit konden ontleeden en wederleggen.

NAPOLÉON bepaalde zich er niet bij, om te beslissen, » de geblinddoekte gerechtigheid moet hier niet oordeelen, » maar het onderwerp, dat aan haar oordeel werd onttrokken, werd bij de andere gerechtigheid overwogen en beslist, en een aanzienlijk ligchaam, uit beproefde staatsmannen zamengesteld, deed uitspraak; en zoo is het nog in Frankrijk; en opdat dit ligchaam, in plaats van slechts uitspraak in den geest van het gezag te doen, niet zoude doen, heeft men deszelfs leden onafetbaar verklaard.

En toch is het van dat conflict, dat DUPIN, de oudste, de woorden bezigt, welke ik aan het hoofd dezes nederschreef.

Maar in Nederland, daar hebt gij, onnozele, gemeend, de stem der waarheid met vrucht tegen de uitgedrukte meening van het gezag te kunnen doen hooren! — Men laat u begaan vier jaren lang; men laat u tijd en geest verspillen; men neemt den schijn aan van uwen gang niet te willen stuiten, en als het einde daar is, lacht men u uit en zegt: nu tot mij; ik heb u vier jaren comédie laten spelen; soms, als het spel eene vrolijke wending nam, hebben uwe invallen mij vermaakt; dan weder als het ernstiger werd, plooid ik er mijne trekken naar; maar nu is het het ernstiger werd, plooid ik er mijne trekken naar; maar nu is het ook genoeg! beklag u niet dat ik u tot mijnen *histrion* heb gebruikt, gij hebt er geene reden voor; gij hebt in die vierjarige comédie eene hoofdrol vervuld; gij zijt er bijna de TALMA van geweest, terwijl anderen, deftige en getabbeerde mannen, er mindere rollen in hebben vervuld; eene gekke rechtbank heeft tot tweemaal toe medegespeeld; een hooggeregtshof ook; men heeft het zoo gewild vier jaren lang; tijd, moeite, kosten moesten verspild worden, en dan, als het oogenblik daar is der beslissing, dan zegt het gezag: nu tot mij, het spel heeft lang genoeg geduurd, het moet spel blijven, de gordijn valt! Ik weet niet, wat VAN TETS, indien hij nog leefde, zoude gezegd hebben dat achter die gordijn te lezen staat!

Troost u, mijn vriend; het is nooit schande door menschen van meerdere kunde, meerdere bedrevenheid, door uitmuntende mannen tot spelbal gebruikt te worden; gij moest u gelukkig rekenen, dat een man als VAN MAAN, die zoo veel heeft bijgebracht om het schip van staat van binnen goed te voorzien en van buiten eene ontzagwekkende houding te geven, en om het in veilige haven te brengen, wel vier jaar lang uw spel heeft willen aanzien. — Sla uwe oogen waarheen gij wilt, overal vindt gij de blijken der onschatbare bekwaamheden van de uitmuntende mannen, die men ministers noemt; naar buiten, daar ziet gij het afvallige België; naar binnen eene weelde van hoogen en mogenden en achtbaarheden zonder tal; een bestuur zonder botsing, zonder willekeur en toch vol kracht; eene staatschuld even aanzienlijk als met beleid verzameld; eene wetgeving, niet aan het oordeel der domme menigte onderworpen, maar in het binnenvertrek van den zetel der wijsheid, het ministerie van justitie, verzameld, waardoor gij eene even kostbare als ongewisse bedeeling des regts verkrijgt, indien de bedeeling des regts niet wordt gestuit.

Troost u, mijn vriend, want het zijn die zelfde uitmuntende mannen, welke over het conflict zullen worden geraadpleegd, en die gewis het lieve Nederland, dat hun reeds zoo veel verschuldigd is, nog wel met eene ontelbare menigte van regters voor bijzondere onderwerpen zullen begiftigen: *Salus patriae, suprema lex esto.* — Men hoort ook wel eenen staatsraad, maar wat die zegt weet niemand; en of men gehoor geeft aan hetgeen hij gezegd heeft, dat is een geheim.

Wiens brood men eet, diens woord men spreekt; is het dus mogelijk om de onafzienbare rij van regters nog te vermeerderen, des te groter zal de ministeriële aanhang zijn. — Zonder regtsmagt behoeft men geen talrijke vergaderingen van Heeren. — Zonder regtsmagt kan de ingelanden het wel niet aanbrengen. — Zonder regtsmagt kan het budget, krijgt men vrienden, welke bij VAN MAAN zweren en VERSTOLK VAN SOEREN in het hart dragen.

Zie eens ginds, daar, over den oceaen, daar leven twee vogelen; gij kunt ze bijna niet onderscheiden: de een verlaat den anderen niet; de een is onvermoeid in het opsporen van zijn voedsel, hij duikt in meeren, stroomen en zeeën, en ligt met onbegrijpelijke kunst iederen visch uit; maar nauwelijks heeft hij de vruchten van zijnen arbeid geplukt of de andere vogel valt hem aan, en hij, om zich te verdedigen, laat de prooi los; maar nu ontwijkt deze den strijd en valt pijlnel op den vallenden visch, dien hij, voor dat hij nederstort, vermeestert, en zoo gaat het telkens en telkens, en de visschende vogel is mager, en heeft nauwelijks genoeg om te leven, en de roovende is vet en leeft in overvloed.

Hoe zal dit eindigen, indien het getal der roovende vogelen steeds toeneemt, dat der visschende steeds vermindert? Wien soude gij voorstaan, indien gij vorst van het vogelen-rijk waart? Indien gij aan uwe ministers gehoor geeft, de roovenden, omdat zij sluw en magtig zijn; indien gij aan uw hart en uwe rede gehoor geeft, de visschenden; want eindelijk zullen anders de laatsten uitsterven, en de roovenden zullen hen volgen.

Spiegel voor jonge meisjes.

Wie zich verstaat op menschenkennis en de uiterlijke teekenen van innerlijke verwaarloozing of veredeling, zal reeds bij eene oppervlakkige kennismaking den trap van beschaving kunnen gissen, waarop het meisje staat, dat hij gelegenheid heeft gade te slaan, en gemakkelijk het onbeschaafde van het fijn of zedelijk beschaafde meisje onderscheiden.

Het onbeschaafde meisje verradde zich het meest daardoor, dat het haar genoeg is beattentelijk te schijnen, en dat zij over het algemeen hare

waarde meer in het uiterlijke plaatst. Zij denkt, het is genoeg in gezelschappen te schitteren en veroveringen te maken. Te huis veroorlooft zij zich echter gansch naar goeddunken te leven. Zij is ongeduldig en onbehoorlijk, als zij niet meent opgemerkt te zijn; verwaarloost zich in houding, gang en spraak, en is lui en verdrietig, waar het er op aankomt zich zedelijke voordeelen te verschaffen.

Het edele, waarlijk beminnelijke meisje wil wat zij uiterlijk vertoont ook zijn, zij wil wezenlijke beschaving bezitten. Zij legt zich gevolgelijk, in iedere betrekking, toe op de vriendelijkste opmerkzaamheid en de welvoegelijkste manieren. Zij vermijdt elk onbelebde woord, en zal altoos zacht en minzaam wezen, en waar zij waarschuwen en laken moet, zal het steeds met goedheid geschieden.

Het onbeschaafde meisje is bijna altijd ingebeeld, en hecht groote waarde aan hetgeen zij aan kundigheden, talenten en geestvermogens bezit; zij laat hare meerderheid gaarne gevoelen om anderen te vernederen, en is in hare oordeelvellingen aannatigend en overijld. Hoe meer ingenomen met zich zelve, des te beslissender is zij. Zij kent de bescheidenheid slechts bij naam. Haar oog is al te verblind door haren eigenen glans, om die kroon der vrouwelijkheid voor alle andere te zoeken.

Het waarlijk beschaafde meisje, daarentegen, zal hare meerderheid nooit aan anderen doen gevoelen. Zij streeft naar het bezit van geest en talent, niet om er mede te verblinden, maar om er genoeg mede te doen. Zij weet dat niet de gaven des menschen, maar het wijze gebruik derzelve de ware beschaving uitmaakt. Gevolgelijk is zij bescheiden, dienstvaardig, en altijd bereid tot liefderijke erkenning van vreemde verdiensten. De zwakkeren van geest neemt zij gaarne in hare bescherming, en steeds is zij er ver af, om, ten koste van anderen, zich te doen bewonderen. Bescheidenheid en goedheid maken hare verschijning overal welkom.

Het onbeschaafde meisje haakt meer naar onderhand dan naar onderricht. Zij leest uit verveling, grijpt naar ieder boek om den loop van nieuwe voorvallen te volgen, maar vraagt zich nooit, of haar geest er een weldadig voedsel in vond. Zij denkt nimmer na over het gelezene, en gunt zich ter naauwernood tijd om bij schoone gedachten te vertoeven, ten einde zich deze eigen te maken. Haar doel is oogenblikkelijk genot. Zij verslindt de zedelijke spijs, zonder ze te verteren.

Het beschaafde meisje leest met aandacht, en zamelt gouden korrels uit de zaaijing des schrijvers op. Al het schoone, goede en verhevene vindt in hare ziel een vruchtbaar veld, waar het vrolijk tiert. Zij leest met keus, niet tot louter tijdverdrif, maar om aan nuttige kennis, edele gedachten en deugden rijker te worden. Haar doel is veredeling van het hart.

Het onbeschaafde meisje schat het zingenot boven al. Rijkdom en weelde, genoegens en verstroojingen, bepalen in haar oog het geluk des levens. Als haar hart kiest, zal zij zich, hetzij door uiterlijke schoonheid hetzij door die gaven des geluks, laten verleiden. Slechts wat weet te schitteren en hare zinnen vleit, zal hare bewondering verwerven; doch hare neigingen zullen even wisselvallig zijn als het geluk hetwelk zij najaagt. Aan beide ontbreekt het beginsel van echte duurzaamheid.

Het beschaafde meisje heeft behoeften van anderen aard. Wat haren geest, haar hart niets hoogers biedt dat een bloot zingenot, kan zij ontbeeren en nooit zal zij het geluk des levens naar vergankelijk goed afmeten. Zij de keuze hare harten behoeft zij vooral de innigste hoogachting en het volste vertrouwen. Het laatste is het zwaarste om te ontlopen, want zij gevoelt dat zij geschapen is om langer te duren dan het leven.

Het onbeschaafde meisje zou wel gaarne met de beminneelswaardigsten van haar geslacht gelijk gesteld worden, maar zij vorschte te weinig na, waarin de aantrekkingskracht van een vrouwelijk wezen bestaat. Zij zoekt die vooral in het uiterlijk voorkomen, toot zich gaarne en spoort gretig de voorschriften der mode na. Om geenen prijs zou zij zich hier eene achteloosheid veroorloven, uit vrees van in aller oogen te zullen verliezen; en toch neemt zij het, zonderling genoeg, met eene achteloosheid in handelwijs of manieren zoo nauw niet. Zij ontziet zich bij voorbeeld niet, anderen in een gesprek te overschreeuwen, of luide en heftig te twisten. Zij lacht ook wel op eene galmende en onwelvoegelijke wijze, en wordt bij vrolijke stemming onvrouwelijk en onmatig in de uitdrukkingen harer vreugde. Haar op het uiterlijke gerigte zin laat haar niet toe, het veel edeler siepel der vrouw te onderscheiden en zich eigen te maken: het fijne zedelijke gevoel en de kiesheid eener vrouwelijke ziel, waardoor elk woord, iedere trek, elke beweging zoo veel bekoorlijks krijgt.

Het beschaafde meisje wenschte ook te bevallen, maar slechts aan den edelen en goeden. Elk treffend voorbeeld wordt gaarne door haar benuttigd, iedere welmeenende wenk behartigd, en de overeenstemming met de beteren van beiderlei geslacht wordt voor haar een voortdurende ladder van zedelijke beschaving. In haar uiterlijk voorkomen is zij eenvoudig; maar netheid, orde en goede smaak geven aan die eenvoudigheid eene eigenaardige bekooring, welke de kunsten der mode ver overtreft. In gezelschap wordt zij door den juiststen takt eener fijngevoelige, nauwelijks te verstuurde. Zij zal noch te stilzwijgend noch te luide in het gesprek zijn, maar zich in elken beschaafden kring vrolijk en ongedwongen siddelen. Men zal haar zien glimlagchen, maar nooit in een luide, onnatuurlijk gelach hoo-

ren uitbarsten; ook zal zij liever zwijgen, dan levendig tegenspreken, alhoewel het recht op hare zijde zijn mogt.

In den omgang met mannen zal men het onbeschaafde meisje nu eens al te levendig en drist, dan weder geheel stom en onverschillig zien, naar mate dezen haar bevalen en aanslaan. Lagchen en schertsen is haar het liefst; een wezenlijker, ernstiger gesprek verveelt haar. De gladdes taal des vleijers gelooft zij gretig, en laat zich ligt overreden dat zij indruk heeft gemaakt. Vreemde vereeringe bemerkte zij zelden zonder nijd; ook laakt zij gaarne, waar de stem der goedkeuring zich over vreemde vrouwelijke verdiensten wil doen hooren. Zij poogt zich door ontijdige plagerijen in elke teeder betrekking in te dringen, en voelt zich gelukkig als zij andere in verlegenheid kan brengen.

Het beschaafde meisje zal jegens mannen steeds vriendelijk en bescheiden zijn, gaarne naar het gesprek der verstandigen luisteren, en elk schuldloos genoeg van gansch harte genieten. Vleijerij zal zij mistrouwen, en nooit zal zij door dwaze inbeeldingen hare rust op het spel zetten. Ander hartzaken zal zij steeds ontzien, en zich nooit in een teeder geheim indringen. Nijd en kwaadprekandheid zullen steeds aan haar de ijverigste tegenpartij vinden, en nooit zal zij omgekeerd, anders pogen te vernedern, of van de zijde der onbeschaafden, welken men aan de zelfde boven haar geeft.

Het onbeschaafde meisje vliedt ernstige beschouwingen, en denkt zelden over hare bestemming na. Zij meent aan de vorderingen der goddienst met hare gewone ligtzinnigheid te kunnen voldoen, en verwondert zich over degenen, die door het lezen van vrome, nadrukkelijke schriften zich in het goede pogen te versterken. Naar de kerk gaat zij meer om menachen te zien, dan uit ware behoefte des harten. Slechts bittere ervaringen des levens doen haar nadenken over haar ziele, en wél haar, indien dan nog de zaadkorrels opzuijsten, die door leerars en opvoeders in de jeugdige ziel werden gestrooid.

Het edeler meisje gevoelt, dat de bron van alle zedelijke kracht alleen in ware godsrucht en zuiverheid des harten bestaat, en kweekt zorgvuldig elke kiem, welke hare ziel ontving. Zij gewent zich, haar gemoed dagelijks voor God te onderzoeken, en zich steeds onderworpen en vertrouwend aan Hem te hechten. Zoo verkrijgt zij allengs eene innige goddienstige gezindheid, en volbrengt, door dezelve bezielt, in alle omstandigheden des levens, hare verplichtingen met oprechte trouw.

ACQUIS WAAR.

Criminele statistiek.

De heer **ROBERT DE JONCKHEEVE** heeft aan de koninklijke academie van wetenschappen een statistiek verslag medegedeeld nopens de criminaliteit in Groot-Britanje. Zie hier de hoofdpunten:

Als men de verhouding der misdaden vergelijkt met de gemiddelde bevolking in Groot-Britanje en Frankrijk gedurende de vijf jaren van 1831 tot 1835, zoo bevindt men:

- 1°. dat doodslag ten minste viermaal menigvuldiger is in de Britsche eilanden dan in Frankrijk, zelfs als dit laatste land in staat van revolutie is;
- 2°. dat voorbedachte moord er ten minste de helft menigvuldiger is;
- 3°. dat verkrachting er 6 à 7 maal meer voorkomt.
- 4°. dat brandstichting er een weinig zeldzamer is;
- 5°. dat diefstallen, voor de hoven van assises en de correctionele politie bewezen, er vier- à vijfmaal zoo talrijk zijn;
- 6°. dat er negenmaal zoo veel personen, middelbaar jaar, in het verleden veroordeeld worden veroordeeld, als in Frankrijk, naar verhouding der bevolking;
- 7°. dat de strafzendingen in Engeland sterker zijn dan in Frankrijk, altijd in verhouding tot de bevolking.

Stedelijke Publicatiën.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der stad Arnhem brengen hiermede ter kennis van de burgers, dat de **WED. J. VAN DER WOUDE**, in verband met de te doen beschrijvingen voor het plan van deze stad, op den 26sten April 1839, de primiere beschrijving der personen, welke in de stad Arnhem wonen, met den burgemeester, en dat met de opzigt der personen, welke in de stad Arnhem wonen, worden begrepen, van dienselver maad.

En vermanen Burgemeester en Wethouders voornoemd de belanghebbenden, om daarvan kennis te nemen, en bij de wederopzigt van dien aardig te hebben, ten einde zich, met deelen, uit verzuim of nalatigheid te onttrekken, in acht te nemen.

Wordende wijders bekend gemaakt, dat, tot tegenschatters voor deze gemeente zijn benoemd: **Peter Verbeek**, mr. timmerman; **Gijssertus Holland**, mr. timmerman; **Jan Gerritsen**, mr. smid; **Ebas Traanboer**, mr. smid; **Gerrit Pisto**, mr. loodgieter, en **Paul Brøndse**, houthouwer.

En zal deze beschrijving afgekoninkd en aangeplakt ter plaatse, alhier gebruikelijk. Arnhem, den 26sten April 1839.

Burgerlijke Stand.

TE ARNHEM:

Van 18 April tot 26 April.

Gehuwd: N. ten Broek met A. Brans. — T. Grob met T. Willemsen. — T. van Silfhout met G. M. Piepers. — H. M. Baron Mollerus met J. L. barones van Eck.

Bevallien: H. J. VVagenaar, geb. van Reeken, D. — E. Dabtek, geb. Digtberg, Z. — G. de Bij, geb. Nagting, Z. — M. Uffing, geb. Beenen, Z. — R. van de Poll, geb. Kingma, Z. — J. E. Hendriks, geb. VVelchouwer, D. — J. S. van Rooij, geb. La Chapelle, Z. — F. Hes van Zweden, geb. van den Brink, Z. — B. Inlaar, geb. Ketting, D.

Overleden: J. F. Dieras, wedvrouwe van Groen, 49 j. — J. H. Lipde, gehuwd met G. Gerritsen, 41 j. — Doodgeb. Z. van M. Visser en G. Kaal. — G. Kaal, huisvrouw van M. Visser, 37 j. 6 m. — H. G. Teunissen, 17 j. 7 m. — G. Kamphorst, gehuwd met M. Berends, 68 j. — J. A. Berge, 1 j. 3 m. — A. M. Kevelaar, 6 w. — C. VVijnand, 9 j. — C. Meurs, huisvrouw van M. Weiman, 56 j. — J. A. Degen, 3 j. — Doodgeb. Z. van H. Gebbink en M. G. Brands.

Gehuwd: C. J. Ronkens met G. Maas. — H. Listenberg met A. M. Goossens. — C. van Nieuwen met G. Maas. — J. Jansen met J. Geurts. — P. Janssen met P. van Dijk. — G. Remmers met W. Schiers. — J. Hendriks met A. Jacobs. — J. de Swart met W. Arends. — G. Dalhoeven met M. Jacobs. — G. Jansen met J. Karmans.

Bevallien: J. P. Habig, geb. Kamphuisen, D. — C. Plamont, geb. Ritzer, D. — C. J. Daniels, geb. Luikers, D. — J. H. v. Essen, geb. Nielen, Z. — J. A. Arians, geb. Zenthof, D. — A. M. T. v. d. Hennij, geb. v. d. Broek, Z. — M. van Duuren, geb. v. Vulpen, D. — G. Opsomers, geb. Vinck, Z. — W. L. Brandt, geb. Krau, D. — H. Wils, geb. Derksen, Z. — M. Publikhuisen, geb. Albers, D.

Overleden: A. M. F. Nicolaas, 4 m. — J. Janssen, 22 j. — M. C. Mulder, geb. Kok, 90 j. — J. Gelderblom, 19 j. — M. B. Brouwer, 1 j. — J. Steenkist, 3 j.

Gehuwd: H. J. Teunissen met B. Koen.

Bevallien: M. T. Veldhuis, geb. Perebold, Z. — M. G. Smit, Z. — H. G. Sneider, geb. Hiddink, Z. — M. G. A. Berendsen, geb. Kanling, Z. — W. Sievers, geb. Dijkman, D. — M. Holthuis, geb. van Klaveren, D. — J. H. Wewers, geb. Holterman, D. — M. J. Bax, geb. Kasterman, Z. — J. A. Hendriks, geb. Collo. (geslacht niet opgegeven).

Overleden: F. J. Niessen, 36 j. — S. ten Broek, geb. Vventink, 77 j. — C. W. Bosman, 7 j. — G. Eversink, 1 j. — S. Mijboom, 67 j. — M. G. Kranenburg, 8 j. — A. J. Klantak, 1 j. — F. Haarmaker, 18 j. — J. F. Richter, 1 j.

Gehuwd: J. van Run, met M. G. Nollen — A. van Gent, met E. G. Grot.

Bevallien: A. Truggelaar, Z. — C. van der Linden, geb. van Setten, D. — C. van Os, D. — A. Bax, geb. VVillemsen, D.

Overleden: Doodgeb. Z. van J. G. Ormel, en H. J. de Jongh.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 27 April 2 El 6 Palm 3 Duim; gewassen 12 Duim; gevallen 0 D.

Advertentiën.

Getrouwd:

H. M. BARON MOLLERUS,

met **J. L. BARON VAN ECK VAN OVERBEEK,**
ROUWENHOUT BARONS VAN SPAEN.

VRE bij ARNHEM, den 26sten April 1839.

† § † De Ondergetekende heeft de eer het geachte publiek bekend te maken, dat hij zich van heden af aan als **MEESTER** alhier heeft gevestigd. Hij heeft sinds twee jaren als Meesterknecht in de Fabriek van **MEESTER NIETZNER EN HEINRICH** werkzaam geweest, waardoor zijne behandeling der **WOLLEN** algemeen bekend is; bevelende hij zich in de gunst van het geachte publiek. Arnhem, den 26sten April 1839.

EICHEL,
in de Walstraat.

TE KOOP:

ROUWENHOUT BANC, voor negen Personen, weinig gebruikt, dus zoo goed als nieuw. — Met gefrankeerde briefjes onder te befragen bij den Logementhouder **E. BROUWER**, in de Grootte Zwaan, te Velp.

VERLOREN!

Op den weg, tusschen Arnhem en Velp, is verloren een **GOUDEEN HOROLOGIE-SLEUTEL** met HAARWEEK. — Die denzelven bij den Boekdrukker **C. A. THIEME**, te Arnhem, terugbezorgt, kan de **VOLLE WAARDE** tot belooning bekomen.